04/06/2020

Στην Ιερά Μονή Μάρθας και Μαρίας στη Βηθανία

/ Ιερές Μονές / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η εκκλησία μας τιμά σήμερα τις αδελφές του Αγίου Λαζάρου, Μάρθα και Μαρία, Ιερά Μονή στη μνήμη των οποίων υπάρχει στη Βηθανία, όπου αυτές έζησαν κατά την επίγεια ζωή τους.

Ο Χριστός επισκεπτόταν συχνά τη Βηθανία, ενώ εκεί ανέστησε και τον φίλο του Λάζαρο! Μάλιστα, σε αυτό το αραβικό χωριό υπάρχει και ο πρώτος τάφος του Λαζάρου, σε μια υπόγεια κρύπτη στην οποία οδηγούν 27 σκαλοπάτια, σκαλισμένα σε φυσικό βράχο.

Επίσης, εκεί έφαγε ο Χριστός μια εβδομάδα προ του Πάσχα, όταν η Μαρία του έπλυνε τα πόδια με μύρο.

Η **Βηθανία** βρίσκεται 4 χιλιόμετρα ανατολικά της Ιερουσαλήμ, πάνω στο δρόμο προς την Ιεριχώ και ανατολικά του όρους των Ελαιών. Στα αραβικά ονομάζεται «Αζαρία» από το ελληνικό Λαζαρείο, που ήταν εκκλησία, η οποία χτίστηκε τους Βυζαντινούς χρόνους πάνω στον τάφο του Λαζάρου. Το ευαγγελικό όνομα Βηθανία αποτελεί παραλλαγή του εβραϊκού ονόματος του χωριού Μπεϊτ- Χανανιά, που σήμαινε το χωριό του **Χανανία**.

Εκεί, λοιπόν, υπάρχει η Ιερά Μονή Μάρθας και Μαρίας, η οποία λέγεται και «Μονή της Προϋπάντησης», γιατί εδώ προϋπάντησαν τον Κύριο οι αδερφές Μάρθα και Μαρία, όταν ερχόταν να αναστήσει τον νεκρό Λάζαρο. Στα δεξιά του Ναού υπάρχει ένας βράχος, που έχει σχήμα ράχης όνου. Στο βράχο αυτό κάθισε ο Κύριος πριν μπει στη Βηθανία και στο σημείο αυτό τον συνάντησαν η Μάρθα και η Μαρία, λέγοντάς του: «***Κύριε εί ής ώδε ο αδελφός μου ούκ αν ετεθνήκει…λέγει αυτή ο Ιησούς ΄αναστήσεται ο αδελφός σου***» (Ιωαν.11:21-23).

Ένας ευλαβής μοναχός από τη Σμύρνη ο Θεοδόσιος έγινε Φύλακας του Παναγίου Τάφου και το 1947 Αρχιμανδρίτης στον οποίο ο τότε Πατριάρχης Τιμόθεος ανέθεσε νέο διακόνημα, να είναι φύλακας των ιερών προσκυνημάτων της Βηθανίας Του Αγίου Λαζάρου.

Το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων δίνει τις εξής πληροφορίες για τη Μονή Μάρθας και Μαρίας: «Τεσσαράκοντα περίπου μέτρα πρὸς μεσημβρίαν τοῦ τάφου τοῦ Λαζάρου ὑπάρχουν ἔτερα ἐρείπια, εἰς τὰ ὁποῖα λέγεται ὅτι ἦτο ὁ οἶκος τῆς Μάρθας καὶ τῆς Μαρίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων παλαιὰ ὑπῆρχε ναός. Πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ δὲ μέρη (200 περίπου μέτρα) τῆς Βηθανίας, παρὰ τὴν ὁδόν, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, ὑπάρχει βράχος ἔχων σχῆμα ράχεως ὄνου. Ἐπὶ τούτου τοῦ βράχου λέγεται ὅτι ἐκάθησεν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν πρὶν εἰσέλθῃ εἰς τὴν κωμόπολιν καὶ ἐκεῖ ἀφοῦ Τὸν συνήντησε ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου Μάρθα ἔπεσε εἰς τοὺς πόδας Αὐτοῦ λέγουσα: «εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός».

Σύγχρονη ιστορία της Ιεράς Μονής

Το 1947 στον ευλαβή μοναχό από τη Σμύρνη Θεοδόσιο, που ήταν Φύλακας του Παναγίου Τάφου, ανατέθηκε το διακόνημα να είναι φύλακας των ιερών προσκυνημάτων της Βηθανίας: του Αγίου Λαζάρου και του ιερού τόπου, όπου οι δυο αδελφές του Λαζάρου, Μάρθα και Μαρία, προϋπάντησαν τον Ιησού.

Εδώ, σ’ αυτόν τον ιερό τόπο, υπήρχε μόνον ένας Ναός. Ωστόσο, ο ευλαβής Αγιοταφίτης πατέρας επέκτεινε και ολοκλήρωσε τη σημερινή **Ιερά Γυναικεία Μονή Μάρθας και Μαρίας** με δικές του δαπάνες και με συνδρομές προσκυνητών. Καλλώπισε τον Ιερό Ναό, μεγάλωσε το κωδωνοστάσιο, ανήγειρε το τοιχόκαστρο και έφτιαξε 17 κελιά με Αρχονταρίκι.

Ύστερα εγκαταβίωσαν οι πρώτες Μοναχές, ενώ έπειτα ο Θεός έστειλε κι άλλες αδελφές, πού ζούσαν κοινοβιακά με Ηγούμενο, πάντα, τον σεμνό και ταπεινό πατέρα Θεοδόσιο, ως τις 27 Αυγούστου 1991, ήμερα πού ο Κύριος τον κάλεσε κοντά του.

Σήμερα το μοναστήρι είναι γυναικείο με Ηγουμένη τη Γερόντισσα Ευπραξία από την Κύπρο, η οποία βρίσκεται εκεί από το 1955.

Στην αδελφότητα εγκαταβιώνουν άλλες 10 μοναχές από την Ελλάδα, την Κύπρο τον Καναδά και την Αυστραλία.

Κάθε προσκυνηματικό γκρουπ που επισκέπτεται το μοναστήρι εντυπωσιάζεται με την υποδοχή, τη φιλοξενία, το προσκύνημα σε όλους τους ιερούς χώρους, αλλά και με την ταπεινότητα της Γερόντισσας Ευπραξίας και των αγιοταφιτισσών αδελφών της μονής.

Με πληροφορίες από το www.agiotopia.gr